

Molí del Puig

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Rasot del Puig
Alçada: 209

Coordenades:

Latitud: 41.6337
Longitud: 1.8665
UTM Est (X): 405589
UTM Nord (Y): 4609728

Classificació

Número de fitxa 08053 - 592
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08052A0130001600000F
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 20/05/2017 - 02:00

Descripció

El molí fariner del Puig està situat al darrera del cementiri municipal de Castellbell i el Vilar, a l'inici dels camps de la propietat, per on transcorre el Rasot del Puig, un dels més importants del municipi, que neix a l'obaga del turó de l'Escletxa i desguassa, pel Burés, al riu Llobregat. En aquest indret s'obre una vall rica en

sediments que ha estat aprofitada des de temps immemorials com a terra de conreu, no només per a l'obtenció de vi, olivera i ametlla sinó també per al conreu de cereals i hortalisses.

Està fonamentat a la roca, aprofitant un important aflorament rocós baumat, per on l'aigua baixava amb força. Es tracta d'un edifici de planta quadrangular, de planta baixa i pis, amb la coberta, de teula àrab, a un sol vessant. La façana principal està orientada al sud-oest. La porta d'entrada, de dimensions reduïdes, està situada a mà esquerra, amb la llinda feta de maó disposat a plec de sardinell. Per accedir-hi cal passar per un pontet ja que arran de porta, per sota el marxapeus, hi ha una canal per on es deriva l'aigua de la bassa a les terres de conreu.

L'accés a la planta pis només es pot fer per una portella situada a la façana de llevant. Aquesta habitació té dues finestretes ben simètriques, que donen a la façana principal. A la façana orientada al nord oest, hi ha una finestreta central per cadascuna de les dues plantes.

A ma dreta, adossat a la façana hi ha la bassa principal que s'omplia probablement amb l'aigua que es canalitzava des del rasot. Actualment això no és possible observar-ho ja que al damunt s'ha anivellat el terreny per a fer-hi un tancat per a les gallines que viuen a l'aire lliure. La planta pis del molí s'ha convertit doncs en el galliner on dormen i ponen.

Per la façana orientada al nord-oest, hi ha una segona bassa, a la qual s'hi pot derivar l'aigua des de l'interior o l'exterior del molí, obrint una comporta des de l'interior de l'edifici. Per la part del darrera, al costat d'una figuera, hi ha un regueró amb una obertura tapada. Podria tractar-se del pou per fer entrar l'aigua en un antic edifici, ja que per sobre de l'aigua s'endevina una arcada de pedra i els murs laterals d'un altre edifici de dues plantes, amb una finestra a la façana nord-oest. Aquesta entrada, es veu fortament erosionada per l'aigua, que pot dirigir-se cap a un salt d'uns dos a tres metres de fondària que la condueix rasot avall.

Aquest salt coincideix amb la façana nord-oest del segon edifici parcialment enderrocat, on es pot observar una pedra que sobresurt del mur, amb un regueró important per on sobreseeix l'aigua.

Tota la construcció està realitzada en pedra, amb restes minses d'arrebossat de morter de calç a les quatre façanes.

Història

La denominació del Puig es deu a la signatura dels capítols matrimonials, el dia 17 d'abril de 1598 entre la Margarida, vídua de Salvador Ferran, del mas Ferran del Vilar i Magí Puig de Castellbell, propietaris del mas Puig del Llor, el futur Prat, de Sant Cristòfol. Així el cognom Ferran passa per la successió dels portadors del cognom Puig durant quatre segles.

El primer personatge amb el cognom Ferran, abans de que passi a anomenar-se Puig, és Pericó i el seu pare Pere, que el dia 28 d'abril de 1245 declara davant del notari de Manresa que tenia un deute de 30 sous amb Ferrer Om, de la mateixa ciutat, per una terra que aquest Pericó conreava, situada al costat del molí de Sibil·la de Castellet.

L'any 1598, Margarida, vídua de Salvador Ferran, es casa amb Magí Puig, originària del mas Prat, de Sant Cristòfol. Es produeix un canvi en la nissaga dels Ferran als Puig.

L'any 1727, Josep Puig declara ser propietari "...de tot aquell mas vulgarment dit lo mas Ferran".

L'any 1745 ja s'esmenta com a Puig.

Bibliografia

BOLÒS, Jordi i NUET, Josep (1983). Els molins fariners. Barcelona: Ketres editora.

